



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

## Universitätsbibliothek Paderborn

**De Monstris Et Monstrosis, Qvam Mirabilis, Bonvs, Et  
Ivstvs, In Mvndo Administrando, Sit Devs, Monstrantibvs**

**Stengel, Georg**

**Ingolstadij, 1647**

§. 11. A diabolo non posse homines in bestias, aut bestias in homines  
conuerti.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51168](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-51168)

varios incurrunt errores: quia intellectum de sede sua, in qua eum supremus arbiter collocavit, deturbantes, principem locum sensibus, quos rationi natura subdit, affligunt. *Victus experientia sum*: ait Peucerus, Rationi, mi homo, cedere debet sensus, cuius iudicia sæpe corrigit intellectus, qui errores esse ostendit, quos oculi putant esse demonstrationes. Qui visu solem metitur, communi rota dicit non esse maiorem; stellas autem reliquas ne rotæ quidem æquiparabit. An igitur censendum est asserendumque, solē rotis, stellas pomis esse æquales, dicendumque: *Victus experientia sum?* nequaquam. Sicut ergo diuina fides humanam rationem; ita ratio sensum debet regere. Antè, quàm igitur ad ea, quæ obiecta sunt, respondeam, rei veritatem breuiter explicabo.

## §. XI.

*A diabolo non posse homines in bestias, aut bestias in homines conuerti.*

Sentio igitur primò, multa quidem de commemoratis ficta & fabulosa esse, plurima autem contigisse, negari non posse; immò quædam qui contra tot oculos negaret, impudens; qui contra diuinas litteras inficias

inficias iret, hæreticus esset. Horum autem quādā dæmonis ope & arte facta esse fa-  
 teor; & mens est affirmare; vt doceam, ma-  
 li spiritus arte non solūm ipsum dæmonē,  
 cūm apparet, esse monstrosūm, sed etiam  
 ex alijs non possessis, monstra facere. Tota  
 quæstio est de modo, quo id faciat ille Or-  
 cinus artifex. Sentio igitur secundò, ne-  
 que dæmonem malum, neque ipsos etiam  
 bonos Angelos pollere vlla vi naturali, qua  
 ex subiecta materia substantiam aliquam  
 perfectam producant, aut hominē in verā  
 belluam, vel belluam in hominem, aut aliā  
 belluam re ipsa conuertant. Quæ sententia  
 non solūm autoritate S. Augustini, sed  
 etiam vnanimi consensu nititur Theolo-  
 gorum. Sunt pro ea verba Concilij An-  
 cyrani ista: *De Domino nostro scriptum est,*  
*omnia per ipsum facta sunt. Quisquis ergo cre-*  
*dit, posse fieri aliquam creaturam, aut in me-*  
*lius, aut in deterius immutari, aut transfor-*  
*mari in aliam speciem, vel similitudinem, nisi*  
*ab ipso creatore, infidelis est.* Per quæ verba  
 non negatur, iuxta mentem Concilij, ef-  
 ficacitas naturalium causarum, sed dæmo-  
 num, de quibus ibi sermo erat, & de ex-  
 traordinarijs immutationibus, quas se fa-

S. Aug.  
 lib. 18. de  
 ciu. c. 18.  
 S. Thom.  
 1. p. q. 110.  
 art. 2. &  
 Theologi  
 in 2. dist.  
 7.

cere fingunt mali spiritus, qui ex rerum  
 visibiliū materia non possunt facere quod  
 volunt, sed tantū id quod in virtute re-  
 rum à Deo factarum continetur, applican-  
 do actiua passiuis. Et quidem ne hoc qui-  
 dem ad libitum (quid enim non facerent?)  
 sed quantum agere permittuntur dunta-  
 xat. Quanquam igitur boni Angeli multa  
 faciant supra naturæ vim, ea tamen non  
 sua virtute, sed diuina faciunt, vt sunt mi-  
 racula. Malorum autem Angelorum ope-  
 râ, quidquid aut verè fit, aut fieri apparet,  
 sufficienter fieri potest, agentia corpora-  
 lia corporibus patientibus applicando.  
 Vbi discrimen est animaduertendum inter  
 ipsam transformationem, quæ semper de-  
 luforia est, & inter effectus eam comitan-  
 tes, qui sunt verissimi, sed varij. Delufo-  
 riam esse ipsam transformationem, hoc  
 est, ex homine, non verum lupum, veram  
 felem, veram picam, aut aliud animal fie-  
 ri, satis superque docet illa ratio, quòd  
 anima humana singulari Dei munere inte-  
 ritui non sit obnoxia. Qua igitur ratione  
 homo in lupum, felem, vrsū, bouem aut  
 aliam bestiam mutabitur à malignis spiri-  
 tibus, vel, qui impotentiores sunt, magis?

An

An lupi ergastulo includetur anima, lupi anima permanente? quo modo hæ duæ animæ se mutuò aspicerent? An non Philosophi docent, duas formas vno subiecto vi naturæ, inesse non posse? Quid verò, si duæ formæ vni corpori lupino insint, an dicemus, lupum ratione præditum, vel hominem ratione carentem? Certè Philosophia tradit, ab anima humana, non posse, ex natura, informari corpus beluinum, cùm quælibet forma substantialis, vt suum esse tribuat informando, requirat peculiare sibiq; conuenientes dispositiones, propriamq; corporis organizationem. Ob quam causam Aristoteles definit animam *actum corporis organici*. Quia igitur anima hominis in lupino, aut vrsino corpore organis suis caret, nihil ipsa operabitur, nec idoneum possidebit habitaculum. In quod si vel maximè, tanquam in carcerem includatur, quò interea ibit corpus humanum? an alibi iacebit mortuum, & fatan aliquis illud poterit ad vitam renouare, quando volet? hoc nemo illi concesserit. An illud ipsum corpus humanum in lupinum vertetur? atqui hoc ipsum est, quod dicimus esse absurdum, vt anima hominis

minis

minis det esse lupi, & organis præcipuis alienis vtatur tanquam suis. Enimuerò, nonné hoc plus erit, quàm resuscitare mortuum, si eadem anima non solùm cum humano postea corpore denuo erit vnien- da: verùm etiam corpus ipsum è lupino rursus in humanum reformandum? Quod si quis dixerit, corpus solùm hominis ita mutari, vt lupinum fiat, & à vera lupi ani- ma regatur ac possideatur; quæro, quò in- terea anima hominis, à suo corpore diuul- sa vadat? An ad cæleste volat domicilium? nimirum anima sagæ aut venefici, mille titulis diabolo mancipata? Aut fortasse, quia infandis facinoribus contaminata est, ad vltrices scelerum flammæ detrude- tur? Esto sit facilis descensus Auerni, cuius verò Herculis virtute Cerberi custodiam effugiet, cuius ope auxilioq; inde gradum reuocabit, superasq; ad auras euadet? cuius vi se corpori coniunget? Et an non suppliciorum Auernalium recordabitur, vt se emendet? Nihil horum vidimus, nihil audiuius. Nugæ, somnia insani- entium, non dogmata Philosophantium. Si enim quis dicat, dæmonem id potesse, obstat velut murus vnanimis Theologo- rum

rum consensus, qui hanc animæ cum corpore copulationem, nulli creaturæ, sed soli rerum vniuersarum Creatori semper tribuerunt. Multò verò minùs quibit vltus diabolorum bestiam in hominis substantiam mutare. Nam si vel maximè concederemus (quod tamen non damus) eum è corpore lupi, aut ranæ, aut etiam è limo, imitatione quadam diuina, corpus humanum effigiare, vnde misellus accipiet animam immortalem? creabit? At jam hæretici, jam Priscillianistæ erimus, qui asserant, Angelos malos figurare & efficere corpora humana in vteris mulierū. Contra quos decretus est in Concilio Bracharenensi iste canon. *Si quis credit, quòd aliquantas in mundo creaturas diabolus fecerit, &c. anathema sit.* Vnde & Platonis sententiam, dicentis Angelos, seu secundarios Deos, res corporeas ex præiacente materia produxisse, ad Epicuri intermundia relegamus.

S. Leo ep.  
92. ad Tur.  
rib. c. 8.

Concil.  
Brachar.  
1. can. 8.

§. XII.

*Varij modi, quibus malus spiritus videtur homines in bestias transmutare.*

Quo igitur modo talia luporum, vrsorum, felum, rubetarum, aut bufonum similiaq;